

REDAKTIONEN

- 3** Forord
Kulturkritik nu

MIKKEL BOLT & DEVIKA SHARMA

- 5** Kritikkkens fortsættelse
Interview med Sianne Ngai

ENQUETE

- 21** Kritik i dag

ANDERS JOHANSSON

- 125** Vad var kritiken?
Om aktivism, cynism och kritisk teori

MIKKEL BOLT

- 143** På råbeafstand af marxismen
Et bidrag til kritik af kritikken af kritikken (Latour, Foucault, Marx)

ANNE RING PETERSEN & MORITZ SCHRAMM

- 181** Postmigration
Mod et nyt kritisk perspektiv på migration og kultur

CECILIE ULLERUP SCHMIDT

- 201** Guldslør
Performative strategier som kritik og affirmation i senkapitalismen

KATHRINE BOLT RASMUSSEN

- 221** Modstand fra neden
Det Fri Universitet i København og muligheden for et kritisk (re)engagement i kunstinstitutionen

ERIK GRANLY JENSEN

- 243** Kulturindustri og sikkerhedsstat
To noter om kritikken af *The Wire* og en om "Dread Pirate Roberts"

DEVIKA SHARMA

- 263** Kritik på delagtighedens betingelser
Om at være et problem

ISAK WINKEL HOLM

- 293** Litteraturens kritik
Franz Kafka og den kritiske sensibilitet

TORSTEN ANDREASEN & JAMES DAY

- 321** Plaidoyer for den destruktive karakter

CHRISTOPHER GAD & BRIT ROSS WINTHEREIK

- 343** Infrakritik og proximering
Om at finde den rette afstand

HANS JACOB OHLDieck & GISLE SELNES

- 359** Kulturkritikk av volden?
Begivenhet, tilblivelse og det reelle

JEAN-LUC NANCY

- 387** Vores tidsalder er ikke længere kritikdens egentlige tidsalder
Kritik, krise, skrig

Anmeldelser

ANDERS TROELSEN

- 397** Den totale transvisuallitet

MORITZ SCHRAMM

- 405** Kritikdens forskellige fundamentter

JAN LØHMANN STEPHENSEN

- 415** En syndflod af afvæbnet kritik

FORSIDEN:

Sprængning af AfE Turm, som husede 'Frankfurterskolen', den 2. februar 2014.

FORORD

Kulturkritik nu

Hvad er kritik? Dette er ikke et nyt spørgsmål, men med $\kappa \& \kappa$ 122 rejser vi det på ny. Hvilke mellemværender har kunst- og kulturvidenskaben i dag med kritikken? Kunst- og kulturvidenskaben er formet af kritisk tænkning og kritisk teori – fra Kant til Marx, Nietzsche og videre til Frankfurterskolen og Cultural Studies – men i dag synes utålmodigheden med en kritisk praksis, der beror på afsløring af bagvedliggende myter, motiver og ideologier ikke desto mindre lige så udbredt som den kritiske gestus selv. Kulturkritik og kritisk kulturvidenskab er selv blevet genstande for kritik. Kulturkritikken kan fremstå naiv (Peter Sloterdijk), paranoid (Eve K. Sedgwick) og måske har den helt mistet fornemmelsen af, hvem fjenden egentlig er (Bruno Latour). Kritik kan være autoritær, sværmerisk og upædagogisk. Kritik kan være moraliserende og den kan være udtryk for en elites selvforståelse. Kritikens tonearter kan opleves som uvedkommende og unødigt skingre. Hvad skal vi overhovedet med ideologikritik i 'postideologiske' tider, kunne man spørge – og det er der mange, der gør – er det da ikke kulturkritikken selv, der er blevet ideologisk?

Postideologisk tid? Er det en god analyse af samtiden; at vi lever i en postideologisk tid? Er det ikke i virkeligheden kritikken af kritikken, der har fået hegemonisk status i dag? Måske er vi nu i en situation, hvor

kritikken af kritikken er med til helt at fjerne grundlaget for en kritisk samtidsanalyse. Hvor ubehaget ved kritikens dybdemodeller og politiske excesser har annulleret den kritiske gestus.

For Michel Foucault var kritik en analyse af, hvem vi er. Eller hvad vi er ved at blive til. Altså en analyse af den historiske samtid. Så når vi rejser spørgsmålet om, hvad kritik er, er vi allerede engageret i en analyse af samtiden, af den historiske situation. Spørgsmålet om kritik rejser sig heller ikke denne gang i et tomrum, men i en specifik historisk situation, som vi forsøger at forstå. En situation kendetegnet ved kriser. Kritikken er i krise, men det er økonomien, politikken og klimaet også. Vi forsøger således at analysere *the historical conjuncture*, som Stuart Hall ville formulere det, og overveje, hvad kritik er nu. Eller kan blive. For en analyse af samtiden kræver en ny kritik, men en ny kritik kræver ikke bare en analyse af samtiden, men at vi allerede er i gang med en analyse af kriserne. Vanskelighederne er åbenbare.

Så: Hvad er kritik, og hvad er forholdet mellem kritik og krise, kritik og samtidsdiagnose, og hvilke rolle spiller kunst og kultur i analysen af samtiden – i dag? Og hvilke forbindelser er der mellem kritik, kultur og kulturvidenskab nu? Det er nogle af de spørgsmål, som teksterne i *K&K 122* rejser. Eller burde rejse. Eller er lige ved at formulere...

God arbejdslyst!